

[Keld Albrechtsen]

eller til perspektivløse beskæftigelsesprojekter.

Af disse grunde haster det med byfornyelsen, og derfor vil VS også gerne være med til at sikre, at der hurtigt kommer en god byfornyelseslov igennem. Her er det, problemerne opstår, for det forslag, som nu er til behandling, en uændret udgave af den lov, der blev vedtaget i juni 1980, er ikke godt nok. Det er faktisk også erkendt af socialdemokratiet, de radikale, SF og de kristelige, at der er store problemer i forslaget.

I den skriftlige fremsættelse af forslaget den 20. januar 1982 kommer boligministeren ind på dette problem. Ministeren vil ikke rippe op i gamle sår, men vil fremsætte forslaget uændret. Ministeren vil ikke risikere, at forslaget endnu en gang udskydes, men ministeren skriver også, at loven kan gøres bedre, og nævner, at det ville være glædeligt, om et bredt flertal kunne sikre stadfæstelsen af en tidssvarende byfornyelseslov.

Hvad er det i øvrigt for et flertal, ministeren her peger på? Jeg forstår til fulde, at ministeren ikke ønsker at rippe op i gamle sår, for sagen er jo den, at på grund af regeringens forsømmelser i sidste valgperiode står vi nu i en meget vanskelig situation. Som bekendt gav den socialdemokratiske regering en række forsmædelige indrømmelser til de borgerlige partier i et forgæves forsøg på at hindre, at 60 medlemmer af disse partier skulle udnytte grundlovens § 73 til at få loven udskudt.

I stedet for at krybe for de borgerlige skulde regeringen, som VS også opfordrede til, have konstateret, at loven under alle omstændigheder ville blive ramt af de 60 underskrifter, og at man derfor burde have benyttet det flertal, der faktisk var for en forbedret byfornyelseslov, som man så nu efter valget kunne få endeligt vedtaget og stadfæstet.

Dette forsømte regeringen, og derfor kan 60 borgerlige underskrifter endnu en gang ramme en ny og tidssvarende udgave af byfornyelsesloven.

Denne sørgelige situation kunne have været undgået, hvis man i tide havde lyttet til VS, men det er altså dér, vi står nu.

Samtidig har partiet venstre forsøgt at udnytte den klemme, regeringen er kommet i, ved at tilbyde at gå ind i forhandlinger om byfornyelsesloven, men selvfølgelig på den måde, at man kræver loven yderligere forrin-

get, nemlig ved at den såkaldte indstykningsbestemmelse, der skal sikre, at offentlig støtte ikke kapitaliseres i ejerlejlighedssektoren, skal ud af loven. Dette pressionsforsøg fra venstre må afvises.

Derfor opfordrer VS regeringen til i stedet at gå frem på følgende måde: partierne socialdemokratiet, radikale, kristelige, SF og VS kan sikre en uændret vedtagelse af byfornyelsesloven som et første skridt, og snarest derefter skal de nødvendige ændringer af loven gennemføres som selvstændige lovforslag. Nogle af disse ændringer vil måske blive ramt af 60 VKZ-underskrifter og kan så først endeligt gennemføres efter næste valg. Det kan jo komme snart. Nogle af de nødvendige ændringer, f. eks. forbedring af genhusningsboligsikringen, vil ikke blive udsat, og der kan forhåbentlig komme gang i byfornyelsen.

Hvis regeringen er villig til at medvirke til en sådan fremgangsmåde, vil VS finde det forsvarligt at stemme for den uændrede udgave af byfornyelsesloven og selvfølgelig også for de nødvendige ændringer, der derefter skal gennemføres.

Jeg skal kort nævne, hvad det er for mangler, der efter VS' opfattelse må og skal afhjælpes. Derudover vil jeg i denne omgang henvise til den mere udførlige kritik af lovforslaget, som VS fremsatte i foråret 1980. Se f. eks. Folketingstidende 1979-80, 2. samling, sp. 10383-10391.

For det første er der det problem, at mens skatteyderne og lejerne bliver sat til at betale et beløb til boligforbedring, der er 3-4 gange så stort som den pågældende udlejningsejendoms nuværende værdi, skal ejeren ikke betale en øre, men ejeren beholder uindskrænket ejendomsretten til de forbedrede boliger. Ja, ejeren bevarer ikke alene denne, men lejernes ydelser skal endda fortsætte ned i ejerens lommer, efter at lejerne helt og fuldt har betalt, forrentet og afdraget byfornyelseslånene. Denne kapitalisering af lejernes ydelser og af den offentlige støtte er helt og aldeles uacceptabel. VS har derfor foreslået, at boligerne simpelt hen afprivatiseres og overgår til almennyttigt byggeri, før der kan ydes offentlig støtte til boligforbedringen. Det vil i hvert fald være den bedste måde at komme kapitaliseringsproblemerne til livs på. Men som et minimum må det i hvert fald kræves, at regeringens oprindelige forslag om